Dosarul nr. 1r-104/2025 I instanță
Nr. comp. 1-22007712-05-1r-19082025 Judecător Carapirea Veronica

judecătoria Cimișlia
sediul central

DECIZIE
în numele Legii

15 decembrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Grigori Colev şi Hudoba Valeri

judecând în ordine de recurs, în temeiul art. 447 din Codul de procedură penală în lipsa părţilor, recursul declarat de către inculpatul Tarlev Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimişlia sediul central din 28 martie 2024, în cauza penală privind acuzarea lui

Tarlev Andrei Ion, născut la *****, IDNP *****, originar din și domiciliat în s. *****, raionul Basarabeasca, cetățean al Republicii Moldova, studii medii , concubinează, , neangajat în cîmpul muncii, nesupus militar, nu se află la evidenţă la medicii psihiatru şi narcolog, nu deţine titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, pe această cauză nu a fost reținut și nu sa aflat în stare de arest, cu antecedente penale stinse;

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cimișlia sediul central de la data de 20 ianuarie 2022 până la 28 martie 2024.

Judecătoria Cimișlia sediul central a pronunțat sentința la 28 martie 2024.

(f.d.189-195)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la 19 august 2025. (f.d.214)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei și pe argumentele din recursul declarat,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia sediul central din 28 martie 2024, **Tarlev Andrei Ion** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264/1 alin.(3) CP RM și în baza legii numite i s-a stabilit pedeapsa sub formă ***de muncă neremunerată în folosul comunității – 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

S-a explicat lui **Tarlev Andrei Ion**, că potrivit art.67 alin.(2) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunităţii este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi.

S-a atenționat **Tarlev Andrei Ion**, că potrivit art.67 alin.(3) CP, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

S-a aplicat în privința inculpatului **Tarlev Andrei Ion** măsura preventivă obligațiunea de a nu părăsi țara până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict: 2 suporturi electronice DVD cu înregistrări video, s-a dispus ca după intrarea sentinței în vigoare a le păstra la materialele cauzei. (f.d.189-195)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Tarlev Andrei, la data de 23.12.2021, deținând permis de conducere de categoria B,C cu număr de înregistrare 0461000051 valabil, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând conștient contrar prevederilor pct.11 lit.j) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009, potrivit căruia „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe

psihotrope sau medicamente cu efecte similare”, conducând mijlocul de transport de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î *****, deplasându-se pe str. Ion Dodică din s. Abaclia raionul Basarabeasca, în jurul orelor 17:55, a fost stopat de către angajații de poliție al IP Basarabeasca Croitor Andrei și Crasilișic Daniel care au solicitat actele la control de la Tarlev Andrei, în timpul discuției cu ultimul, simţindu-se din cavitatea bucală a acestuia un miros specific de alcool și fiind suspectat că se află în stare de ebrietate alcoolică, de către angajații poliției i s-a propus să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul de model „Drager 6810”. În pofida avertizării de către angajații poliției despre răspundere penală, Tarlev Andrei, ignorând pct.5 lit.a al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului al RM nr, 296 din 16.0.2009, s-a refuzat de la testarea alcoolscopică în vederea constatării faptului consumului de alcool.

Acțiunile lui Tarlev Andrei au fost calificate de către organul de urmărire penală pe art. 264[1] alin. (3) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică*”.

La 01 august 2025, nefiind de acord cu sentinţa în cauză, inculpatul Tarlev Andrei a declarat recurs, prin care a solicitat, repunerea în termen a recuresului, casarea sentinţei în partea ce ține de pedeapsa aplicată, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care, în temeiul art. 60 alin.(1) Cod Penal al RM, să fie eliberat de răspundere penală și să fie încetat procesul penal din cauza expirării termenului de tragere la răspundere penală. (f.d.208-210)

În susținerea recursului înaintat, a indicat că, în cadrul procesului, a recunoscut integral vina și probele prezentate de procuror, fapt consemnat și în sentință. Prin urmare contestă sentinţa doar în partea pedepsei penale.

Menţionând prevederile art. 60 alin.(1) Cod Penal, atrage atenţia că infracţiunea a fost comisă la 23.12.2021, iar sentința a fost pronunțată la 28.05.2024, adică după mai mult de doi ani și cinci luni, iar infracţiunea de care este recunoscut vinovat art. 264/1 alin.(3) Cod Penal se încadrează în categoria faptelor **neînsemnate**, pentru care pedeapsa maximă este de 240 ore de muncă neremunerată în folosul societății.

Remarcă că conform art. 60 alin.(1) lit. b) Cod Penal al RM, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală în cazul infracțiunilor care nu prezintă un pericol social deosebit este de **2 ani**.

Prin urmare, consideră că la momentul pronunțării sentinței termenul de prescripție era **expirat**, iar în temeiul dispoziției exprese a legii, procesul trebuia încetat.

Descrie că el îşi recunosc vina în întregime, însă poziția sa s-a bazat pe circumstanțele de fapt ale cauzei, nu pe aprecierea juridică a termenului de prescripție. Consideră că instanța era obligată să aplice din oficiu prevederile art. 60 Cod Penal al RM și să înceteze urmărirea penală din cauza expirării termenului de prescripție.

Totodată, solicită restabilirea termenului omis pentru depunerea recursului în casație, în temeiul art. 439 Cod Procedură Penală al RM.

Menţionând prevederile art. art. 402 şi 403 Cod de procedură penală, indică recurentul la momentul pronunțării sentinței din 28.05.2024, nu a fost prezent în ședința de judecată.

La 27.06.2025 a fost reținut de autoritățile din Germania ca persoană căutată în baza sentinței Judecătoriei Cimișlia din 21.11.2024, prin care a fost recunoscut vinovat de infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin.(1) Cod Penal al RM și condamnat la 2 ani 3 luni de închisoare.

Descrie că această sentință a fost contestată de avocatul Cîrboba Harlampie la Curtea de Apel Sud, cauza fiind fixată pentru examinare la 11.09.2025, sediul Comrat.

La data de 25.07.2025 a fost extrădat în Republica Moldova și se află în prezent în arest preventiv la Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

Remarcă că, nu a avut cunoștință despre sentința din 28.05.2024 și aceasta nu i-a fost comunicată. Abia după extrădare a aflat despre existența ei.

În aceste condiții, consideră că termenul pentru depunerea recursului în casație trebuie restabilit, întrucât depășirea termenului a fost cauzată de motive obiective și independente de voința sa.

La 19 august 2025 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Sud sediul Comrat. (f.d.214)

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*. *Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la 10 septembrie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, potrivit căruia s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d.217)

La data de 15 septembrie 2025 procurorul în Procuratura Cahul, delegat în Procuratura de circumscripţie Sud Cebotari Vitali, înaintează referinţă la cererea de recurs în care solicită respingerea cererii de recurs ca fiind depus peste termen.

În motivarea referinţei accuzatorul de stat a indicat că inculpatul Tarlev Andrei a depus prezentul recurs în interesul său cu data de **28.07.2025,** solicitând admiterea acestuia cu casarea sentinței, motivând imposibilitatea acționării în termen faptul că la momentul pronunțării hotărârii instanței de fond, el nu era prezent în ședință de judecată. Totodată, numitul indică că el a fost reținut de către colaboratorii de poliție din Germania, și ulterior extrădat pe data de 25.07.2025 în temeiul sentinței judecătoriei Cimișlia din 21.11.2024, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 201/1, alin. (1) Cod penal, cu pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 3 luni. La moment, aflându-se în arest preventiv în Penitenciarul nr. 13, Chișinău.

Descriind prevederile art. 439 Cod de procedură penală, remarcă că părțile interesate în cadrul unui proces, trebuie să urmărească „pas cu pas” desfășurarea procesului, o mențiune sugerată inclusiv de jurisprudența Curții Europene. Din sensul normelor de drept citate menționează că *părţile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului care se examinează la cererile acestora pe parcursul întregului proces.*

Menţionează că prin urmare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de către recurent, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea cererii de recurs (cauza Van Ham versus Germany, nr.7557/15 din 11.09.2007).

Referitor la repunerea în termen a cererii de recurs, completul de

judecată reţine următoarele.

Potrivit art. 439 Cod de procedură penală *(1) Termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii. (2) Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului şi retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.*

În temeiul art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală *Participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît şi la pronunţarea sentinţei şi nu a fost informat despre adoptarea sentinţei poate declara apel şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.*

Din materialele cauzei penale rezultă că sentinţa instanţei de fond a fost pronunţată la data de 28 mai 2024, în lipsa inculpatului, cât și cauza a fost examinată în lipsa inculpatului Tarlev Andrei, care a fost anunţat în căutare prin încheierea din 24 ianuarie 2023. (f.d. 152)

După cum rezultă din motivele cererii de recurs, recurentul invocă că de fapt a făcut cunoştinţă cu sentinţa din 28 mai 2024, abia la data de 25 iulie 2025, în momentul când a fost extrădat în Republica Moldova, iar alte probe că inculpatului iar fi fost adusă la cunoştinţă sentinţa anterior dăţii de 25.07.2025, la materialele dosarului lipsesc, astfel conving instanţa de recurs că declararea cererii de recurs la data de 01 august 2025, poate fi considerat ca fiind depus în termen cu admiterea cererii recurentului referitor la repunerea în termen a recursului.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinţei atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat ajunge la concluzia că recursul declarat de către inculpatul Tarlev Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimişlia sediul central din 28 mai 2024, urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței recurate, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvârşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate*.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Conform art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.*

Potrivit art. 2 alin.(1)-(2) din Codul penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.*

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.*

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa", (cauza *Krasulya vs. Federația Rusă,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük vs. Germania, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, §

30).

În ședința instanţei de recurs s-a stabilit că, instanţa de fond a constatat corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la latura penală și ***just*** a încadrat acţiunile inculpatului Tarlev Andrei, ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracţiunii*), *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică,* așa cum inculpatul Tarlev Andrei, la data de 23.12.2021, deținând permis de conducere de categoria B,C cu număr de înregistrare 0461000051 valabil, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând conștient contrar prevederilor pct.11 lit.j) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009, potrivit căruia „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau medicamente cu efecte similare”, conducând mijlocul de transport de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î *****, deplasându-se pe str. Ion Dodică din s. Abaclia raionul Basarabeasca, în jurul orelor 17:55, a fost stopat de către angajații de poliție al IP Basarabeasca Croitor Andrei și Crasilișic Daniel care au solicitat actele la control de la Tarlev Andrei, în timpul discuției cu ultimul, simţindu-se din cavitatea bucală a acestuia un miros specific de alcool și fiind suspectat că se află în stare de ebrietate alcoolică, de către angajații poliției i s-a propus să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul de model „Drager 6810”. În pofida avertizării de către angajații poliției despre răspundere penală, Tarlev Andrei, ignorând pct.5 lit.a al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului al RM nr, 296 din 16.0.2009, s-a refuzat de la testarea alcoolscopică în vederea constatării faptului consumului de alcool.

Completul de judecată consideră că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor prezentate întru demonstrarea vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, respectând prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în*

ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, adoptând o sentință întemeiată și motivată.

Completul de judecată reiterează că, confirmarea vinovăției inculpatului Tarlev Andrei în comiterea infracțiunii imputate nu se contestă de către inculpat și nici de către acuzatorul de stat, sentința instanței de fond fiind atacată de primul doar în partea stabilirii pedepsei, care consideră că la data pronunţării sentinţei urma să fie liberat de pedeapsă pe temeiul prescripţiei.

Subsecvent, instanța de recurs se va expune doar asupra pedepsei aplicate inculpatului Tarlev Andrei.

E de menționat că, în recursul înaintat, inculpatul invocă că la data pronunţării sentinţei judecătoreşti 28 martie 2024, au expirat termenul de prescripţie de 2 ani de la data comiterea infracţiunii, care a fost comisă la data de 23 decembrie 2021, şi că infracţiunea de care este recunoscut vinovat, este o infracţiune uşoară şi în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod de procedură penală, prescripţia de tragere la răspundere penală era de 2 ani de la data comiterii infracţiunii.

Într-u controlul temeiniciei alegaţiilor inculpatului, completul de judecată va analiza norma legală aplicabilă speţei în vigoare la data comiterii infracţiunii 23 decembrie 2021.

Astfel, **potrivit art. 264[1] alin. (3) Cod penal** (în vigoare la data comiterii infracţiunii) prevedea în calitate de pedeapsă munca neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal *Infracţiuni uşoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv*.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracţiunii) *Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrşirii infracţiunii au expirat 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.*

Totodată este de remarcat că, **potrivit alin. (5) al art. 60 Cod penal** (în vigoare la data comiterii infracţiunii) ***Curgerea prescripţiei se suspendă*** *dacă persoana care a săvîrşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvîrşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi*

prescripţia nu a fost întreruptă prin săvîrşirea unei noi infracţiuni.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei penale inculpatul Tarlev Andrei s-a eschivat de la prezentarea sa în faţa instanţei de judecată, și prin încheierea instanţei de fond din 24 ianuarie 2023 (f.d. 152-153) acesta a fost anunţat în căutare, iar potrivit informaţiei IP Basarabeasca nr. 34/27-532 din 06.02.2023, în privinţa inculpatului Tarlev Andrei la data de 06.02.2023 a fost pornit dosar de căutare (f.d.156), ceea ce rezultă că prescripţia răspunderii penale a fost suspendată începând cu data de 06 februarie 2023 până la 25 iulie 2025, data extrădării inculpatului în Republica Moldova.

Ceea ce rezultă că prescripţia de 2 ani de la comiterea infracţiunii nu este expirat nici la data pronunţării sentinţei instanţei de fond 28 martie 2024, și nici la data pronunţării prezentei decizii 15 decembrie 2025.

Or, calculând prescripţia răspunderii penale din data comiterii infracţiunii 23 decembrie 2021, și până la data pronunţării deciziei 15 decembrie 2025, cu excluderea din această perioadă, termenul suspendării prescripţiei în temeiul art. 60 alin. (5) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracţiunii), și anume din data de 06.02.2023 până la data de 25.07.2025, rezultă că termenul de prescripţie de 2 ani nu a expirat.

Reieşind din circumstanţele indicate, Completul de judecată va respinge ca nefondat recursul declarat de inculpatul Tarlev Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia sediul central din 28 martie 2024 cu menținerea hotărârii atacate, reţinând în acest sens că această sentință este una legală şi întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. art. art. 437, 448, art. 449 alin. (1), pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, completul de judecată

D E C I D E :

Se repune în termen recursul declarat de inculpatul Tarlev Andrei.

Se respinge ca nefondat recursul declarat de inculpatul Tarlev Andrei.

Se menține sentința Judecătoriei Cimișlia sediul central din 28 martie 2024 pronunțată în cauza penală privind acuzarea lui Tarlev Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(4) din Codul penal.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	COLEV Grigori	HUDOBA Valeri